

- στοιχείου καὶ τοῦ π καὶ τοῦ φ καὶ τοῦ χ, ψήφων τε καὶ πεσσῶν καὶ κύβων καὶ μέτρων καὶ σταθμῶν. τὰ δὲ ποιήματα αὐτοῦ ἠφανίσθη ὑπὸ τῶν Ἀγαμέμνονος ἀπογόνων διὰ βασκανίαν. ὑπολαμβάνω δὲ καὶ τὸν ποιητὴν Ὅμηρον αὐτὸ τοῦτο πεπονθέναι καὶ μηδεμίαν τοῦ ἀνδρὸς τούτου μνήμην ποιήσασθαι. ὅτι ἠφανίσθη τὰ Παλαμήδους ποιήματα διὰ βασκανίαν ὑπὸ Ὁμήρου. ἄπτεται δὲ καὶ τῶν μεγίστων ἀνδρῶν ὁ φθόνος· ὡς εἶθε μὴ παρεισέδου τῷ βίῳ, ἢ παρεισδύς μὴ μου περιέσοιτο· ἐρρέσθω δὲ καὶ ἀπέστω. ὅσα γὰρ δέδηγμαί τὴν καρδίαν, καὶ οἷα δέδορκα τῷ μακρῷ χρόνῳ. ἀλλ' εἶη μοι βίος πανεπάρκιος. ὄμμα βάλοι δὲ μήποτ' ἐφ' ἡμετέραις ἐλπίσι βασκανίη· φησί τις τῶν παλαιῶν. 10
- Λτ. 45 Παλαμήδης· οἶδα δ' ἐγὼ καὶ δὴ πότερον ἐκ τοῦ Παλαμήδους. ὡς ἐκεῖνος τὰς πλάτας ρίψω γράφων. ὡσπερ Οἶαξ τῷ Ναυπλίῳ γράφει τῷ πατρὶ τὸν Παλαμήδη ἐν διαφόροις πλάταις καὶ ρίπτει εἰς θάλασσαν, ὥστε μιᾷ γέ τιτι Ναυπλίῳ περιπεσεῖν. πόθεν οὖν γ' ἔκειντό μοι πλάται; ταδὶ τὰγάλματα ἀντὶ πλατῶν γράφων διαρρίπτοιμι. βέλτιον πολὺ. 15
- Σ 46 Παλαμναῖος· φονεύς, ἢ μιάρός. παλαμναῖοι γὰρ λέγονται οἱ διὰ χεῖρὸς ἀνδροφονοῦντες, παρὰ τὴν παλάμην. καὶ Ζεὺς Παλαμναῖος, ὁ τοὺς τοιοῦτους τιμωρούμενος· καὶ Προστροπαῖος, ὁ προστρέπων τὸ ἄγος αὐτοῖς. Βάβριος· οὐχὶ τὸν μῦν εἶπεν, ἢ παλαμναῖα, δέδοικα μὴ μου τὴν δορὰν δάκη φεύγων· χαίτην δ' ἔμελλε τὴν ἐμὴν καταισχύνειν. ὁ λέων φησὶ περὶ μύος. καὶ αὐθις· οὐκ ἄνθρωποι ἔδοξαν εἶναι ἀλλὰ δαίμονες παλαμναῖοί τινες. Αἰλιανός· ὁ δὲ πρὸ τῆς ἐς τοὺς πολεμίους συμπλοκῆς, ὡς εἶδεν ἀπολλύμενόν οἱ τὸν λεών, ἐνετολμήσατο κακὸν κακῷ μείζονι ὁ παλαμναῖος ἄρα ἐκεῖνος 25
- Ε βέσαι. προστάττει γοῦν τὴν ἄθλιον παρθένον δίχα τεμεῖν.
- Σ 47 Παλαμωμένων· χερσὶν ἐργαζομένων. τὴν ἐκ τῶν Ῥωμαίων Ε παλαμήσασθαι σωτηρίαν.